

Regeringens proposition 1992/93:229

om ändring i lagen (1971:176) om vissa
internationella sanktioner, m.m.

Prop.
1992/93:229

Regeringen föreslår riksdagen att anta de förslag som har tagits upp i
bifogade utdrag ur regeringsprotokollet den 13 maj 1993.

På regeringens vägnar

Carl Bildt

Ulf Dinkelspiel

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås ändringar i lagen (1971:176) om vissa internationella sanktioner (sanktionslagen) med anledning av två resolutioner som antagits av FN:s säkerhetsråd, dels den 3 april 1991 riktad mot Irak, dels den 17 april 1993 riktad mot "Förbundsrepubliken Jugoslavien" (Serbien-Montenegro). Ändringarna innebär att bemyndiganden införs för regeringen att besluta om frysning av en blockerad stats tillgångar och att förbjuda handel med tjänster. Vidare föreslås att regeringen får förordna om förbud mot att fullgöra rättsanpråk från någon i en blockerad stat. Regeringen skall kunna utnyttja de nya bemyndigandena under samma förutsättningar som nu gäller enligt sanktionslagen, nämligen i den mån det påkallas med anledning av ett beslut eller en rekommendation av säkerhetsrådet i överensstämmelse med FN:s stadga eller om samarbetet med Europeiska gemenskaperna (EG) eller inom Europeiska säkerhetskonferensen (ESK) för att främja internationell fred och säkerhet påkallar det och om det är ett svenskt intresse att sådana åtgärder införs utan dröjsmål.

Samtidigt begärs riksdagens samtycke till att sanktionerna mot "Förbundsrepubliken Jugoslavien" (Serbien-Montenegro) och mot Irak utvidgas i motsvarande omfattning.

Propositionens lagförslag

Förslag till

Lag om ändring i lagen (1971:176) om vissa internationella sanktioner

Härigenom föreskrivs att det i lagen (1971:176) om vissa internationella sanktioner skall införas tre nya paragrafer, 7 a - 7 c §§, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

7 a §

Regeringen får förbjuda att

1. penningmedel som tillhör en blockerad stat eller en fysisk eller juridisk person med hemvist i en blockerad stat eller en juridisk person som ägs av eller kontrolleras från en blockerad stat betalas ut,

2. penningmedel, fordringar, finansiella instrument eller andra liknande tillgångar som tillhör någon som anges i 1 överläts, pantsätts eller förfogas över på annat sätt,

3. penningmedel, fordringar, finansiella instrument eller andra liknande tillgångar överläts, om tillgångarna är avsedda för någon som anges i 1.

Regeringen får även förbjuda att uppdrag för en sådan åtgärd som förbjudits med stöd av denna paragraf lämnas eller förmedlas.

7 b §

Regeringen får meddela förbud att i näringsverksamhet utföra tjänster i en blockerad stat.

Regeringen får vidare meddela

förbud att i näringsverksamhet utföra tjänster på uppdrag av en myndighet i en blockerad stat eller en fysisk eller juridisk person med hemvist i en blockerad stat eller av en juridisk person som ägs av eller kontrolleras från en sådan stat.

7 c §

Regeringen får meddela förbud att uppfylla anspråk som framställts - direkt eller indirekt - av en myndighet i en blockerad stat eller av en fysisk eller juridisk person med hemvist i den blockerade staten, om anspråket grundas på ett avtal eller en skuld- eller garantiförbindelse vars fullgörande påverkats av förbud meddelade med stöd av 3-7 b och 8 §§.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1993.

Utrikesdepartementet

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 13 maj 1993

Närvarande: statsministern Bildt, ordförande, och statsråden Friggebo, Johansson, Laurén, Hörnlund, Olsson, Svensson, af Ugglas, Dinkelspiel, Thurdin, Hellsvik, Wibble, Davidson, Könberg, Odell, Lundgren, P. Westerberg, Ask

Föredragande: statsrådet Dinkelspiel

Proposition om ändring i lagen (1971:176) om vissa internationella sanktioner, m.m.

1 Inledning

Sverige är som medlem i Förenta nationerna (FN) folkrättsligt bundet av sådana beslut om sanktioner av icke-militär natur som säkerhetsrådet har antagit i syfte att upprätthålla internationell fred och säkerhet. I syfte att Sverige snabbt skall kunna följa ett beslut eller en rekommendation av FN:s säkerhetsråd infördes lagen (1971:176) om vissa internationella sanktioner (sanktionslagen). Lagen innehåller bemyndiganden för regeringen att förbjuda ett antal förfaranden. Efter en ändring i lagen, som trädde i kraft den 1 januari 1993 (prop. 1992/93:57, bet. 1992/93:UU4, rskr. 1992/93:51, SFS 1992:1257), får regeringen förordna om tillämpning av lagen också om samarbetet inom Europeiska gemenskaperna (EG) eller inom Europeiska säkerhetskonferensen (ESK) för att främja internationell fred och säkerhet påkallar det och om det är ett svenskt intresse att sådana åtgärder införs utan dröjsmål.

Med anledning av konflikten i det tidigare Jugoslavien har säkerhetsrådet antagit flera resolutioner, bl.a. en resolution den 30 maj 1992 (nr 757), varigenom det beslutades om ett fullständigt handelsförbud mot de tidigare jugoslaviska republikerna Serbien och Montenegro. Med stöd av sanktionslagen utfärdades dels förordningen (1992:471) om tillämpning i fråga om "Förbundsrepubliken Jugoslavien" (Serbien-Montenegro) av lagen (1971:176) om vissa internationella sanktioner, dels förordningen (1992:470) om vissa sanktioner mot "Förbundsrepubliken Jugoslavien" (Serbien-Montenegro). En ny resolution den 18 juni 1992, (nr 760), vilken innebar möjlighet till vissa ytterligare undantag, medförde en ändring i den senare förordningen (SFS 1992:893).

FN:s säkerhetsråd har i en resolution den 17 april 1993 (nr 820) beslutat ytterligare sanktionsåtgärder mot "Förbundsrepubliken Jugoslavien" (Serbien-Montenegro). Resolutionen har genomförts i Sverige i samtliga delar som omfattas av nuvarande bemyndiganden i sanktionslagen. Resolutionens bestämmelser om frysning av tillgångar och förbud mot handel med tjänster har dock i avsaknad av bemyndiganden inte kunnat genomföras. Jag avser att nu ta upp frågan om att komplettera sanktionslagen med bemyndiganden för regeringen att förordna om frysning av tillgångar tillhöriga en blockerad stat samt förbud mot handel med tjänster.

I en resolution den 3 april 1991 (nr 687) om sanktioner mot Irak förbjuds tillgodoseende av irakiska rättsanspråk. Med anledning av resolutionen har EG den 7 december 1992 antagit en förordning vilken förbjuder tillgodoseende av sådana anspråk. Jag kommer i det följande att ta upp frågan om att komplettera sanktionslagen även i detta avseende.

2 Säkerhetsrådets resolutioner

2.1 Resolutionen den 17 april 1993 (nr 820) mot "Förbundsrepubliken Jugoslavien" (Serbien-Montenegro)

Som nämnts inledningsvis antog säkerhetsrådet den 30 maj 1992 en resolution (nr 757), varigenom sanktioner infördes mot "Förbundsrepubliken Jugoslavien" (Serbien-Montenegro) (härefter kallad Förbundsrepubliken Jugoslavien). Beträffande innehållet i denna resolution hänvisas till prop. 1992/93:57 om tillämpning i fråga om "Förbundsrepubliken Jugoslavien" (Serbien-Montenegro) av lagen (1971:176) om vissa internationella sanktioner, m.m.

Säkerhetsrådet har antagit en resolution den 17 april 1993 (nr 820). Resolutionen trädde i kraft den 26 april 1993. De svenska bestämmelserna, som återfinns som ändringar i förordningen (1992:470) om vissa sanktioner mot "Förbundsrepubliken Jugoslavien" (Serbien-Montenegro), trädde i kraft den 28 april 1993 (SFS 1993:227). Som jag tidigare anfört innehåller resolution nr 820 emellertid också bestämmelser om frysning och tjänstehandelsförbud.

Resolutionen i engelsk version och svensk översättning bör fogas till protokollet i detta ärende som *bilaga 1*.

I resolutionen konstaterar säkerhetsrådet inledningsvis att hittills gjorda fredssträngningar inte lett till något resultat. Säkerhetsrådet beslutar därför att skärpa tidigare beslutade sanktioner.

I *punkt 12* beslutas att import till, export från eller transitering genom FN:s skyddade områden i Kroatien och av bosnisk-serbiska styrkor kontrollerade områden i Bosnien-Hercegovina kräver tillstånd av vardera landets regeringar. Undantag görs för humanitära leveranser. *Punkt 15* och *punkt 22 c)* förbjuder transiteringar genom Förbundsrepubliken

Jugoslavien. Enligt *punkt 16* och *punkt 28* förbjuds fartyg från Förbundsrepubliken Jugoslavien att befara medlemsstats territorialvatten och förbjuds vidare all kommersiell trafik på Förbundsrepubliken Jugoslaviens territorialvatten. *Punkt 21* ålägger varje medlemsstat att frysa de tillgångar som finns i resp. medlemsstat och som ägs av Förbundsrepubliken Jugoslavien eller av fysiska eller juridiska personer i den staten för att tillförsäkra att de inte görs tillgängliga för någon i Förbundsrepubliken Jugoslavien. I *punkt 22 a)* och *b)* förbjuds transport av varor över Förbundsrepubliken Jugoslaviens landgräns och dess hamnar, med undantag för medicinska förnödenheter, livsmedel och, efter godkännande av FN:s sanktionskommitté, humanitära förnödenheter. *Punkt 24* och *punkt 25* reglerar beslag och förverkande av fartyg, fordon och flygplan som ägs av fysisk eller juridisk person i Förbundsrepubliken Jugoslavien. *Punkt 26* reglerar kostnaderna för beslagtagandet. Enligt *punkt 27* förbjuds tillhandahållande av tjänster, såväl finansiella som icke-finansiella, till någon fysisk eller juridisk person ämnade för någon affärsverksamhet som drivs i Förbundsrepubliken Jugoslavien med undantag för tjänster avseende telekommunikation och postbefordran samt juridiska tjänster förenliga med resolution 757 (1992).

2.2 Resolutionen den 3 april 1991 (687) mot Irak

I *punkt 29* i resolutionen den 3 april 1991 (nr 687) mot Irak beslutade säkerhetsrådet att alla medlemsstater skall vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att inga rättsanspråk görs på yrkande av Iraks regering eller någon fysisk eller juridisk person i Irak eller av någon på sådan persons vägnar i samband med kontrakt eller annan transaktion, vars fullgörande påverkades av de åtgärder som resolution nr 661 (1990) och besläktade resolutioner ålade medlemsstaterna.

Punkt 29 i resolutionen i engelsk version och svensk översättning bör fogas till protokollet i detta ärende som *bilaga 2*.

3 Sanktionslagen

En stat som är medlem i FN är som tidigare nämnts folkrättsligt skyldig att följa säkerhetsrådets beslut om sanktioner av icke-militär natur. Enskilda rättssubjekt är däremot inte omedelbart bundna av säkerhetsrådets resolutioner vare sig dessa har formen av beslut eller rekommendationer. För svensk del införlivas resolutioner av detta slag med svensk rätt med stöd av lagen (1971:176) om vissa internationella sanktioner (sanktionslagen) som trädde i kraft den 1 juli 1971.

Enligt 1 § sanktionslagen får regeringen, i den mån det påkallas med anledning av beslut som har fattats eller rekommendation som har antagits

av FN:s säkerhetsråd, förordna att vissa i lagen närmare angivna åtgärder skall vidtas mot stat eller område som i nyssnämnda ordning har gjorts till föremål för sanktioner (blockerad stat). Från lagteknisk synpunkt innebär sanktionslagen att regeringen befullmäktigas att sätta en eller flera av bestämmelserna i 3-8 och 15 §§ helt eller delvis i kraft i förhållande till blockerad stat.

Genom en lagändring år 1992, SFS 1992:1257, får lagen också tillämpas om samarbetet med EG eller inom ESK för att främja internationell fred och säkerhet påkallar det och om det är ett svenskt intresse att avsedda åtgärder införs utan dröjsmål.

Regeringens förordnande förfaller emellertid, om det inte inom en månad, eller om riksmöte inte pågår, inom en månad från början av nästkommande möte underställs riksdagen för prövning av frågan om det skall bestå och om det inte inom två månader från underställningen skedde godkänns av riksdagen.

Sanktionslagen omfattar i första hand varuhandel.

I 3-6 §§ uppräknas vilka åtgärder rörande varor, dvs. materiella ting av lös egendoms natur samt elektrisk kraft, som regeringen kan förbjuda med stöd av lagen.

Enligt 3 § får regeringen meddela förbud mot utförsel av varor från Sverige eller införsel till Sverige av varor som härrör från blockerad stat. 4 § ger regeringen möjlighet att förbjuda att varor förs in i eller ut ur blockerad stat, att varor tillhandahålls inom blockerad stat i ekonomisk verksamhet eller att varor tillhandahålls utanför blockerad stat för verksamhet av ekonomisk art i blockerad stat. Enligt 5 § kan regeringen förbjuda åtgärder som är ägnade att främja förbjuden varuhandel. Som exempel kan nämnas tillverkning, bearbetning, underhåll eller reparation av vara, liksom transport och mottagande till förvaring av vara. Dessa senare åtgärder utgör exempel på varurelaterade tjänster. 5 a § ger möjlighet att förbjuda överlåtelse eller upplåtelse av immaterialrättigheter. I 7-8 §§ anges vad som får förordnas om betalnings- eller kreditrestriktioner resp. kommunikationer. Enligt 7 § kan betalningar eller krediter avsedda för mottagare i en blockerad stat förbjudas, och 8 § ger möjlighet att förbjuda trafik till lands samt sjö- och luftfart. 9 § ger regeringen möjlighet att i enskilt fall medge dispens från sanktionerna. I 15 § öppnas möjlighet till avvisning av utlänning som skäligen kan antas ha hemvist i en blockerad stat och ha begått eller avse begå handling som står i strid med förbuden i lagen. 11 § föreskriver straff för den som bryter mot förbud som har meddelats med stöd av lagen. 12-14 §§ behandlar den straff- och processuella behandlingen av brott mot förbud meddelade med stöd av lagen.

Mitt förslag: Regeringen får meddela föreskrifter om frysning av penningmedel, fordringar, finansiella instrument och andra liknande tillgångar som ägs, direkt eller indirekt, av en myndighet i en blockerad stat eller en fysisk eller juridisk person med hemvist i en blockerad stat eller en juridisk person som ägs av eller kontrolleras från en sådan stat. Bemyndigandet har formen av en ny paragraf, 7 a §, i sanktionslagen.

Skälen för mitt förslag: Enligt 7 § sanktionslagen får regeringen meddela förbud att utifrån verkställa betalning eller lämna kredit till mottagare i blockerad stat eller att verkställa betalning eller lämna kredit till någon utanför en blockerad stat, om betalningen eller krediten är avsedd för mottagare i den blockerade staten eller för verksamhet av ekonomisk art som idkas eller drivs därifrån. Förbuden kompletteras med förbud att lämna eller förmedla uppdrag för dessa åtgärder. Genom denna paragraf kan det förhindras att betalningsmedel görs tillgängliga för en fysisk eller juridisk person med anknytning till den blockerade staten.

I punkten 21 i säkerhetsrådets resolution den 17 april 1993 (nr 820) har rådet beslutat om frysning av tillgångar som tillhör Förbundsrepubliken Jugoslavien. Sverige har genomfört resolutionen i denna del genom att utnyttja bemyndigandet i 7 § om förbud mot att verkställa betalning eller ge kredit till den blockerade staten. Därigenom tillgodoses syftet att förhindra att en blockerad stat får tillgång till bl.a. utländsk valuta. För att fullt ut kunna genomföra säkerhetsrådets resolution bör även Sverige - i likhet med många andra länder - dock ha möjlighet att besluta om att en blockerad stats tillgångar skall frysas. Den svenska bestämmelsen bör utformas efter förebild i resolutionen och innehålla ett bemyndigande för regeringen att förbjuda att sådana penningmedel som tillhör en blockerad stat eller en fysisk eller juridisk person med hemvist i en blockerad stat eller en juridisk person som ägs av eller kontrolleras från en sådan stat betalas ut eller att andra liknande tillgångar som tillhör någon som nyss nämnts överlåts, pantsätts eller förfogas över på annat sätt. Förbudet bör också innefatta förbud mot överlåtelse av tillgångar till ovan nämnda personer liksom ett förbud att lämna eller förmedla uppdrag för ovan nämnda förbjudna åtgärder. Att den juridiska personen kontrolleras från den blockerade staten innebär att det bestämmande inflyandet finns där. De tillgångar som avses är penningmedel, fordringar, finansiella instrument som de definieras i 1 § lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument eller andra liknande tillgångar. Förbudet kompletterar det förbud mot betalningar m.m. som redan finns i 7 § sanktionslagen och bör därför också innefatta möjlighet att förbjuda att uppdrag lämnas eller förmedlas. Den nya bestämmelsen om frysning

5 Förbud mot tjänstehandel

Mitt förslag: Regeringen får meddela förbud att i yrkesmässig verksamhet utföra tjänster i en blockerad stat eller på uppdrag av en myndighet i en blockerad stat eller en fysisk eller juridisk person med hemvist i en blockerad stat eller av en juridisk person som ägs av eller kontrolleras från en sådan stat. Bemyndigandet har formen av en ny paragraf, 7 b §, i sanktionslagen.

Skälen för mitt förslag: Nuvarande lagstiftning innehåller inget generellt bemyndigande att förbjuda tjänstehandel. Enligt 5 § kan dock vissa varurelaterade tjänster förbjudas, såsom t.ex. lastning, lossning, transport och mottagande för förvaring.

Frågan om ett mera allmänt förbud mot tjänstehandel var föremål för utredning inom Sydafrikakommittén III, som lämnade sitt betänkande i mars 1990 (SOU 1990:6). Betänkandet remissbehandlades men ledde mot bakgrund av att förhållandena förbättrades i Sydafrika inte till någon ny skärpt lagstiftning.

Den resolution som säkerhetsrådet nu har beslutat, nr 820 (1993), och som rör Förbundsrepubliken Jugoslavien förbjuder i punkt 27 att tjänster, såväl finansiella som icke-finansiella, ges till fysisk eller juridisk person ämnad för någon affärsverksamhet som drivs i Förbundsrepubliken Jugoslavien. Eftersom något generellt bemyndigande att förbjuda handel med tjänster inte finns i sanktionslagen bör den nu kompletteras i detta hänseende. Bemyndigandet bör utformas i överensstämmelse med förbudet i den föreliggande resolutionen.

När det gäller avgränsningen av begreppet tjänstehandel kan allmänt följande anföras. En stor del av det tjänsteutbyte som sker internationellt i dag är inte att räkna som handel med tjänster. En grundläggande utgångspunkt för en definition av handel är att ersättning för prestationen måste lämnas, antingen direkt eller indirekt. Sådan ersättning lämnas regelmässigt om prestationen sker inom ramen för en yrkesmässig verksamhet. Förbudet mot tjänster bör därför inte kunna omfatta annat än tjänster som sker i näringsverksamhet.

Bestämmelsen bör utformas som ett bemyndigande för regeringen att meddela förbud att i näringsverksamhet utföra tjänster i en blockerad stat eller att i sådan verksamhet utföra tjänster på uppdrag av en myndighet i en blockerad stat eller på uppdrag av en fysisk eller juridisk person med

hemvist i en blockerad stat eller av en juridisk person som ägs av eller kontrolleras från en sådan stat. Med det sistnämnda avses - som jag anfört i det föregående - att det bestämmande inflytandet över den juridiska personen finns i den blockerade staten.

Vad avser *finansiella tjänster* är detta ett mycket vitt begrepp och innefattar så skilda företeelser som försäkring, betalningsförmedling, långivning, förmedlande av aktieaffärer, m.m. I den utsträckning de sker i en blockerad stat eller på uppdrag av någon som nyss nämnts kan sådana åtgärder omfattas. Jag vill här betona att åtgärder som är aktuella i viss utsträckning kan förbjudas redan nu med stöd av bemyndigandet i 7 § sanktionslagen.

Inom *försäkringsområdet* finns internationella kontakter på både direkt- och återförsäkringssidan. Ett svenskt bolag har i allmänhet goda möjligheter att kontrollera om det är en kund från en blockerad stat man har kontakter med, så länge det rör sig om direktförsäkring.

När det gäller återförsäkringar är situationen mer komplicerad. En återförsäkring innebär att ett försäkringsbolag försäkrar egna risker hos ett eller flera andra försäkringsbolag. Utan återförsäkring skulle bolagen inte kunna ta på sig så stora risker som man nu kan göra. De egna medlen skulle omöjligt kunna täcka de mycket stora utbetalningar som det kan röra sig om. Riskerna som placeras internationellt är ofta både beloppsmässigt och riskmässigt stora, vilket i praktiken innebär att det kan bli många led i återförsäkringskedjan med åtskilliga bolag involverade. Vid fakultativ återförsäkring, som innebär att ett försäkringsbolag sänder ut en offert som beskriver det projekt man vill ha återförsäkrat, finns en viss kontrollmöjlighet för det svenska bolaget. Vid kontraktbunden återförsäkring där försäkringsbolaget genom avtal åtagit sig att återförsäkra allt som en försäkringsgivare har behov av, ter sig kontrollmöjligheterna ringa. Jag är medveten om de svårigheter som uppstår för svenska företag att i alla situationer kontrollera att det inte ingår risker från en blockerad stat eller ett blockerat företag i ett projekt. Många av dessa problem bör emellertid kunna lösas i stor utsträckning genom internationella kontakter och samarbete.

Andra tjänster som kan komma att omfattas av ett förbud är t.ex. *entreprenadtjänster*, som främst förekommer inom byggnads- och anläggningsverksamhet, och *arrangerande av turistresor* m.m. Det senare förbudet bör även kunna omfatta resor som arrangerats utomlands genom en svensk resebyrå.

Service, reparation och underhåll av varor som har levererats till blockerad stat kan förbjudas redan med stöd av i 5 § 1 i sanktionslagen. Vad som nu åsyftas är åtgärder som inte är förbundna med redan levererade varor. Om förbudet kompletteras med ett förbud att utföra reparationer, service eller underhållstjänster täcks även det fallet att det inte finns en avtalsförpliktelse på grund av någon varuleverans.

Konsultverksamhet existerar inom i stort sett alla kommersiella verksamhetsområden. Att vara konsult innebär att man bistår en uppdragsgivare med tjänster inom områden där man besitter sakkunskap. Ett vanligt område för konsultverksamhet utgör databranschen. Datortjänster är

t.ex. programvara (mjukvara), programmering, datasystem och installationer. Sådana tjänster skall också kunna förbjudas.

Prop. 1992/93:229

Inom koncerner sker ofta en kontinuerlig ström av information med hjälp av bl.a. sammanlänkade internationella datorsystem. Det rör sig i dessa fall om oreglerad teknik- och informationsöverföring som inte sker mot betalning och därför inte heller kan betraktas som tjänstehandel. Dessa tjänster omfattas inte.

6 Förbud mot att tillgodose en blockerad stats rättsanspråk

Mitt förslag: Regeringen får meddela förbud att uppfylla anspråk som framställts, direkt eller indirekt, av en myndighet i en blockerad stat eller en fysisk eller juridisk person med hemvist i en sådan stat, om anspråket grundas på ett avtal eller en skuld- eller garanti-förbindelse vars fullgörande påverkats av förbud som meddelats med stöd av 3-7 b och 8 §§. Bemyndigandet har formen av en ny paragraf, 7 c §, i sanktionslagen.

Skälen för mitt förslag: Förslaget har sin grund i punkten 29 i säkerhetsrådets resolution den 3 april 1991 (nr 687) mot Irak (bilaga 2). Enligt den skall medlemsstater vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att inga rättsanspråk görs på yrkande av Iraks regering eller någon fysisk eller juridisk person i Irak eller av någon på sådan persons vägnar i samband med kontrakt eller någon annan transaktion, vars fullgörande påverkats av andra resolutioner som säkerhetsrådet fattat i fråga om Irak. Det kan förutses att just denna bestämmelse i resolutionen, eller en annan liknande bestämmelse, kommer att vara i kraft lång tid efter det att övriga sanktioner mot Irak har lyfts. Sverige är naturligtvis även i denna del folkrättsligt bundet av resolutionen och måste kunna vidta åtgärder för att följa den.

Sanktionslagstiftningen skyddar svenska företag från krav så länge sanktioner i form av t.ex. förbud mot att verkställa betalningar kvarstår. När dessa sanktioner hävs finns risk att t.ex. företag i den blockerade staten kommer att vidta åtgärder på grund av ingångna avtal, vilka inte kunnat fullföljas på grund av sanktionerna. Här bortses från force majeure situationer. De åtgärder som i första hand kan komma i fråga är dels begäran om utbetalning av s.k. fullgörandegarantier (on-demand-garantier), dels skadeståndskrav på grund av att svenska företag, med åberopande av sanktionslagstiftningen, avbrutit pågående projekt i den blockerade staten. Fullgörandegarantier är vanligen förekommande

kontraktsgarantier för att säkerställa att ett projekt fullgörs. En sådan garanti ställs ut till förmån för köparen och den aktuella, ofta svenska, banken åtar sig att på köparens anfordran betala ut garantibeloppet till denne utan att det först måste klarläggas att säljaren begått något avtalsbrott. Banken har efter verkställd utbetalning rätt att erhålla beloppet från säljaren. Risker består i att fullgörandegarantin sannolikt utgör köparens enda tillgängliga möjlighet att komma åt hårdvaluta. Den svenske exportörens möjlighet att - med åberopande av kontraktet - sedan återvinna beloppet kan vara begränsad eller obefintlig. Det kan emellertid inte heller uteslutas att krav kan komma att ställas på att varor skall levereras eller tjänster utföras som kompensation. Samtliga åtgärder som kan anses utgöra ett uppfyllande av ett anspråk, såsom betalningar, skadestånd, leverans av varor eller utförande av tjänster kan omfattas av förbudet, om de innebär uppfyllande av ett anspråk som framställs som kompensation.

Genom ett tillägg i sanktionslagen i form av en ny 7 c § bör regeringen få bemyndigande att förbjuda uppfyllande av anspråk på yrkande, direkt eller indirekt, av en myndighet i en blockerad stat eller en fysisk eller juridisk person med hemvist i en sådan stat, om anspråket grundas på ett avtal eller en skuld- eller garantiförbindelse som inte kunnat fullgöras på grund av sanktioner.

7 Riksdagens godkännande av regeringens förordnanden

Mitt förslag: Riksdagen skall godkänna att regeringen förordnar om tillämpning av följande paragrafer i lagen (1971:176) om vissa internationella sanktioner, nämligen

- 7 a och 7 b §§ med anledning av säkerhetsrådets resolution den 17 april 1993 (nr 820) mot Förbundsrepubliken Jugoslavien,
- 7 c § med anledning av säkerhetsrådets resolution den 3 april 1991 (nr 687) mot Irak.

Skälen för mitt förslag: Enligt 1 § andra stycket sanktionslagen skall ett förordnande av regeringen om tillämpning av lagen underställas riksdagens prövning inom en månad från förordnandet. Det måste därefter godkännas av riksdagen inom två månader från det underställningen skedde, vid äventyr av att förordnandet annars förfaller. Riksdagen bör i samband med prövningen av de föreslagna ändringarna i sanktionslagen också pröva om den kan godkänna att regeringen förordnar om tillämpning av de föreslagna paragraferna i sanktionslagen. Under förut-

sättning av riksdagens godkännande avser jag föreslå att regeringen förordnar om tillämpning av de föreslagna paragraferna i sanktionslagen i enlighet med resp. resolution av säkerhetsrådet.

Detta innebär att de nu föreslagna 7 a och 7 b §§ skall tillämpas med anledning av säkerhetsrådets resolution den 17 april 1993 (nr 820) och att den föreslagna 7 c skall tillämpas med anledning av rådets resolution den 3 april 1991 (nr 687). Förslag till sådana förordnanden bör fogas till protokollet i detta ärende som *bilaga 3* resp. 4. Jag ämnar också föreslå regeringen att materiella bestämmelser införs i förordningen (1992:470) om vissa sanktioner mot "Förbundsrepubliken Jugoslavien" (Serbien-Montenegro) resp. förordningen (1990:885) om vissa sanktioner mot Irak. Dessa förslag bör fogas till protokollet som *bilaga 5* resp. 6.

8 Upprättat lagförslag

I enlighet med vad jag nu anfört har inom Utrikesdepartementet upprättats förslag till lag om ändring i lagen (1971:176) om vissa internationella sanktioner. Ändringarna föranleds i väsentlig del av säkerhetsrådets bindande resolution den 17 april 1993 om förbud mot tjänstehandel och om frysning av tillgångar såvitt avser Förbundsrepubliken Jugoslavien. Det är angeläget att Sverige kan följa resolutionen även i dessa delar så skyndsamt som möjligt. Ändringarna förestås därför träda i kraft den 1 juli 1993.

Ett hörande av Lagrådet skulle fördröja lagstiftningsfrågans behandling så att avsevärt men skulle uppkomma.

9 Hemställan

Med hänvisning till vad jag har anfört hemställer jag att regeringen föreslår riksdagen att

1. anta förslaget till lag om ändring i lagen (1971:176) om vissa internationella sanktioner,

2. godkänna att regeringen med anledning av resolution nr 820 (1993) som FN:s säkerhetsråd antagit den 17 april 1993 i fråga om "Förbundsrepubliken Jugoslavien" (Serbien-Montenegro) förordnar om tillämpning av 7 a och 7 b §§,

3. godkänna att regeringen med anledning av resolution nr 687 (1991) som FN:s säkerhetsråd antagit den 3 april 1991 i fråga om Irak förordnar om tillämpning av 7 c §.

Med hänsyn till ärendets brådskande natur bör regeringen vidare föreslå riksdagen att besluta förkorta motionstiden till sex dagar.

10 Beslut

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och beslutar att genom proposition föreslå riksdagen att anta de förslag som föredraganden har lagt fram.

Säkerhetsrådets resolution 820 (1993) den 17 april
1993

The Security Council

Reaffirming all its earlier relevant resolutions,

Having considered the reports of the Secretary-General on the peace talks held by the Co-Chairmen of the Steering Committee of the International Conference on the Former Yugoslavia (S/25221, S/25248, S/25403 and S/25479),

Reaffirming the need for a lasting peace settlement to be signed by all of the Bosnian parties,

Reaffirming the sovereignty, territorial integrity and political independence of the Republic of Bosnia and Herzegovina,

Reaffirming once again that any taking of territory by force or any practice of "ethnic cleansing" is unlawful and totally unacceptable, and *insisting* that all displaced persons be enabled to return in peace to their former homes,

Reaffirming in this regard its resolution 808 (1993) in which it decided that an international tribunal shall be established for the prosecution of persons responsible for serious violations of international humanitarian law committed in the territory of the former Yugoslavia since 1991 and requested the Secretary-General to submit a report at the earliest possible date,

Deeply alarmed and concerned about the magnitude of the plight of innocent victims of the conflict in the Republic of Bosnia and Herzegovina,

Expressing its condemnation of all the activities carried out in violation of resolutions 757 (1992) and 787 (1992) between the territory of the Federal Republic of Yugoslavia (Serbia and Montenegro) and Serb-controlled areas in the Republic of Croatia and the Republic of Bosnia and Herzegovina,

Deeply concerned by the position of the Bosnian Serb party as reported in paragraf 17, 18 and 19 of the report of the Secretary-General of 26 March 1993 (S/25479),

Recalling the provisions of Chapter VIII of the Charter of the United Nations,

A

1. *Commends* the peace plan for Bosnia and Herzegovina in the form agreed to by two of the Bosnian parties and set out in the report of the Secretary-General of 26 March 1993 (S/25479), namely the

Agreement on Interim Arrangements (annex I), the nine Constitutional Principles (annex II), the provisional provincial map (annex III) and the Agreement for Peace in Bosnia and Hercegovina (annex IV);

Prop. 1992/93:229
Bilaga 1

2. *Welcomes* the fact that this plan has now been accepted in full by two of the Bosnian parties;

3. *Expresses* its grave concern at the refusal so far of the Bosnian Serb party to accept the Agreement on Interim Arrangements and the provisional provincial map, and *calls on* that party to accept the peace plan in full;

4. *Demands* that all parties and others concerned continue to observe the cease-fire and refrain from any further hostilities;

5. *Demands* full respect for the right of the United Nations Protection Force (UNPROFOR) and the international humanitarian agencies to free and unimpeded access to all areas in the Republic of Bosnia and Hercegovina, and that all parties, in particular the Bosnian Serb party and others concerned, cooperate fully with them and take all necessary steps to ensure the safety of their personnel;

6. *Condemns once again* all violations of international humanitarian law, including in particular the practice of "ethnic cleansing" and the massive, organized and systematic detention and rape of women, and *reaffirms* that those who commit or have committed or order or have ordered commission of such acts will be held individually responsible in respect of such acts;

7. *Reaffirms* its endorsement of the principles that all statements or commitments made under duress, particularly those relating to land and property, are wholly null and void and that all displaced persons have the right to return in peace to their former homes and should be assisted to do so;

8. *Declares* its readiness to take all the necessary measures to assist the parties in the effective implementation of the peace plan once it has been agreed in full by all the parties, and *requests* the Secretary-General to submit to the Council at the earliest possible date, and if possible not later than nine days after the adoption of the present resolution, a report containing an account of the preparatory work for the implementation of the proposals referred to in paragraph 28 of the Secretary-General's report of 26 March 1993 (S/25479) and detailed proposals for the implementation of the peace plan, including arrangements for the effective international control of heavy weapons, based *inter alia* on consultations with Member States, acting nationally or through regional organizations or arrangements;

9. *Encourages* Member States, acting nationally or through regional organizations or arrangements, to cooperate effectively with the Secretary-General in his efforts to assist the parties in implementing the peace plan in accordance with paragraph 8 above;

Determined to strengthen the implementation of the measures imposed by its earlier relevant resolutions,

Acting under Chapter VII of the Charter of the United Nations,

10. *Decides* that the provisions set forth in paragraph 12 to 30 below shall, to the extent that they establish obligations beyond those established by its earlier relevant resolutions, come into force nine days after the date of the adoption of the present resolution unless the Secretary-General has reported to the Council that the Bosnian Serb party has joined the other parties in signing the peace plan and in implementing it and that the Bosnian Serbs have ceased their military attacks;

11. *Decides further* that if, at any time after the submission of the above-mentioned report of the Secretary-General, the Secretary-General reports to the Council that the Bosnian Serbs have renewed their military attacks or failed to comply with the peace plan, the provisions set forth in paragraphs 12 to 30 below shall come into force immediately;

12. *Decides* that import to, export from and transshipment through the United Nations Protected Areas in the Republic of Croatia and those areas of the Republic of Bosnia and Herzegovina under the control of Bosnian Serb forces, with the exception of essential humanitarian supplies including medical supplies and foodstuffs distributed by international humanitarian agencies, shall be permitted only with proper authorization from the Government of the Republic of Croatia or the Government of the Republic of Bosnia and Herzegovina respectively;

13. *Decides* that all States, in implementing the measures imposed by resolutions 757 (1992), 760 (1992), 787 (1992) and the present resolution, shall take steps to prevent diversion to the territory of the Federal Republic of Yugoslavia (Serbia and Montenegro) of commodities and products said to be destined for other places, in particular the United Nations Protected Areas in the Republic of Croatia and those areas of the Republic of Bosnia and Herzegovina under the control of Bosnian Serb forces;

14. *Demands* that all parties and others concerned cooperate fully with UNPROFOR in the fulfilment of its immigration and customs control functions deriving from resolution 769 (1992);

15. *Decides* that transshipments of commodities and products through the Federal Republic of Yugoslavia (Serbia and Montenegro) on the Danube shall be permitted only if specifically authorized by the Committee established by resolution 724 (1991) and that each vessel so authorized must be subject to effective monitoring while passing along the Danube between Vidin/Calafat and Mohacs;

16. *Confirms* that no vessels (a) registered in the Federal Republic of Yugoslavia (Serbia and Montenegro) or (b) in which a majority or

controlling interest is held by a person or undertaking in or operating from the Federal Republic of Yugoslavia (Serbia and Montenegro) or (c) suspected of having violated or being in violation of resolutions 713 (1991), 757 (1992), 787 (1992) or the present resolution shall be permitted to pass through installations, including river locks or canals within the territory of Member States, and *calls upon* the riparian States to ensure that adequate monitoring is provided to all cabotage traffic involving points that are situated between Vidin/Calafat and Mohacs;

17. *Reaffirms* the responsibility of riparian States to take necessary measures to ensure that shipping on the Danube is in accordance with resolutions 713 (1991), 757 (1992), 787 (1992) and the present resolution, including any measures under the authority of the Security Council to halt or otherwise control all shipping in order to inspect and verify their cargoes and destinations, to ensure effective monitoring and to ensure strict implementation of the relevant resolutions, and *reiterates* its request in resolution 787 (1992) to all States, including non-riparian States, to provide, acting nationally or through regional organizations or arrangements, such assistance as may be required by the riparian States, notwithstanding the restrictions on navigation set out in the international agreements which apply to the Danube;

18. *Requests* the Committee established by resolution 724 (1991) to make periodic reports to the Security Council on information submitted to the Committee regarding alleged violations of the relevant resolutions identifying where possible persons or entities, including vessels, reported to be engaged in such violations;

19. *Reminds* States of the importance of strict enforcement of measures imposed under Chapter VII of the Charter, and *calls upon* them to bring proceedings against persons and entities violating the measures imposed by resolutions 713 (1991), 757 (1992), 787 (1992) and the present resolution and to impose appropriate penalties;

20. *Welcomes* the role of the international Sanctions Assistance Missions in support of the implementation of the measures imposed under resolutions 713 (1991), 757 (1992), 787 (1992) and the present resolution and the appointment of the Sanctions Coordinator by the Conference on Security and Cooperation in Europe and *invites* the Sanctions Coordinator and the Sanctions Assistance Missions to work in close cooperation with the Committee established by resolution 724 (1991);

21. *Decides* that States in which there are funds, including any funds derived from property, (a) of the authorities in the Federal Republic of Yugoslavia (Serbia and Montenegro), or (b) of commercial, industrial or public utility undertakings in the Federal Republic of Yugoslavia (Serbia and Montenegro), or (c) controlled directly or indirectly by such authorities or undertakings or by entities, wherever located or organized, owned or controlled by such authorities or undertakings, shall require all persons and entities within their own territories holding such funds to freeze them to ensure that they are not

made available directly or indirectly to or for the benefit of the authorities in the Federal Republic of Yugoslavia (Serbia and Montenegro) or to any commercial, industrial or public utility undertaking in the Federal Republic of Yugoslavia (Serbia and Montenegro), and *calls on* all States to report to the Committee established by resolution 724 (1991) on actions taken pursuant to this paragraph;

22. *Decides* to prohibit the transport of all commodities and products across the land borders or to or from the ports of the Federal Republic of Yugoslavia (Serbia and Montenegro), the only exceptions being:

(a) The importation of medical supplies and foodstuffs into the Federal Republic of Yugoslavia (Serbia and Montenegro) as provided for in resolution 757 (1992), in which connection the Committee established by resolution 724 (1991) will draw up rules for monitoring to ensure full compliance with this and other relevant resolutions;

(b) The importation of other essential humanitarian supplies into the Federal Republic of Yugoslavia (Serbia and Montenegro) approved on a case-by-case basis under the no-objection procedure by the Committee established by resolution 724 (1991);

(c) Strictly limited transshipments through the territory of the Federal Republic of Yugoslavia (Serbia and Montenegro), when authorized on an exceptional basis by the Committee established by resolution 724 (1991), provided that nothing in this paragraph shall affect transshipment on the Danube in accordance with paragraph 15 above;

23. *Decides* that each State neighbouring the Federal Republic of Yugoslavia (Serbia and Montenegro) shall prevent the passage of all freight vehicles and rolling stock into or out of the Federal Republic of Yugoslavia (Serbia and Montenegro), except at a strictly limited number of road and rail border crossing points, the location of which shall be notified by each neighbouring State to the Committee established by resolution 724 (1991) and approved by the Committee;

24. *Decides* that all States shall impound all vessels, freight vehicles, rolling stock and aircraft in their territories in which a majority or controlling interest is held by a person or undertaking in or operating from the Federal Republic of Yugoslavia (Serbia and Montenegro) and that these vessels, freight vehicles, rolling stock and aircraft may be forfeit to the seizing State upon a determination that they have been in violation of resolutions 713 (1991), 757 (1992), 787 (1992) or the present resolution;

25. *Decides* that all States shall detain pending investigation all vessels, freight vehicles, rolling stock, aircraft and cargoes found in their territories and suspected of having violated or being in violation of resolutions 713 (1991), 757 (1992), 787 (1992) or the present resolution, and that, upon a determination that they have been in violation, such vessels, freight vehicles, rolling stock and aircraft shall be impounded and, where appropriate, they and their cargoes may be forfeit to the detaining State;

26. *Confirms* that States may charge the expense of impounding

vessels, freight vehicles, rolling stock and aircraft to their owners;

27. *Decides* to prohibit the provision of services, both financial and non-financial, to any person or body for purposes of any business carried on in the Federal Republic of Yugoslavia (Serbia and Montenegro) the only exceptions being telecommunications, postal services, legal services consistent with resolution 757 (1992) and, as approved, on a case-by-case basis by the Committee established by resolution 724 (1991), services whose supply may be necessary for humanitarian or other exceptional purposes;

28. *Decides* to prohibit all commercial maritime traffic from entering the territorial sea of the Federal Republic of Yugoslavia (Serbia and Montenegro) except when authorized on a case-by-case basis by the Committee established by resolution 724 (1991) or in case of *force majeure*;

29. *Reaffirms* the authority of States acting under paragraph 12 of resolution 787 (1992) to use such measures commensurate with the specific circumstances as may be necessary under the authority of the Security Council to enforce the present resolution and its other relevant resolutions, including in the territorial sea of the Federal Republic of Yugoslavia (Serbia and Montenegro);

30. *Confirms* that the provisions set forth in paragraphs 12 to 29 above, strengthening the implementation of the measures imposed by its earlier relevant resolutions, do not apply to activities related to UNPROFOR, the International Conference on the Former Yugoslavia or the European Community Monitor Mission;

C

Desirous of achieving the full readmittance of the Federal Republic of Yugoslavia (Serbia and Montenegro) to the international community once it has fully implemented the relevant resolutions of the Council,

31. *Expresses its readiness*, after all three Bosnian parties have accepted the peace plan and on the basis of verified evidence, provided by the Secretary-General, that the Bosnian Serb party is cooperating in good faith in effective implementation of the plan, to review all the measures in the present resolution and its other relevant resolutions with a view to gradually lifting them;

32. *Invites* all States to consider what contribution they can make to the reconstruction of the Republic of Bosnia and Herzegovina;

33. *Decides* to remain actively seized of the matter.

Inom utrikesdepartementet verkställd översättning av resolutionen

Säkerhetsrådet

Som åter bekräftar alla tidigare relevanta resolutioner,

Som har beaktat generalsekreterarens rapporter om fredssamtalen som har hållits av vice ordföranden i den styrande kommittéen i Internationella konferensen om före detta Jugoslavien (S/25221, S/25248, S/25403 och S/25479),

Som åter bekräftar behovet av en bestående fredsuppgörelse undertecknad av alla bosniska parter,

Som åter bekräftar republiken Bosnien-Hercegovinas suveränitet, territoriella integritet och politiska oberoende,

Som åter en gång bekräftar att erövrande av territorium med våld eller utövande av "etnisk rensning" är olagligt och fullständigt oacceptabelt, och *som kräver* att det skall göras möjligt för alla tvångsförflyttade personer att på fredlig väg återvända till sina tidigare hem,

Som åter bekräftar i detta avseende sin resolution 808 (1993) i vilken det beslutades att en internationell tribunal skall inrättas för att åtala personer ansvariga för allvarliga överträdelser mot internationell humanitär lag som begåtts på det före detta Jugoslaviens territorium sedan 1991 och anmodade generalsekreteraren att avge en rapport vid tidigast möjliga tidpunkt,

Som är djupt oroat över storleken av oskyldiga offer i konflikten i republiken Bosnien-Hercegovina,

Som uttrycker sitt fördömande av alla de handlingar som utförts i strid mot resolutionerna 757 (1992) och 787 (1992) mellan Förbundsrepubliken Jugoslaviens (Serbien-Montenegro) territorium och serbkontrollerade områden i republiken Kroatien och republiken Bosnien-Hercegovina,

Som är djupt oroat över de bosniska serbernas ståndpunkt såsom den rapporterats i paragraf 17, 18 och 19 i generalsekreterarens rapport den 26 mars 1993 (S/25479),

Som erinrar om bestämmelserna i kapitel VIII i Förenta nationernas stadga,

A

1. *Anbefaller* fredsplanen för Bosnien-Hercegovina i den form den överenskommit av två av de bosniska parterna och lagts fram i generalsekreterarens rapport den 26 mars 1993 (S/25479), nämligen överenskommelsen om interimistiska arrangemang (bilaga I), de nio

konstitutionella principerna (bilaga II), den provisoriska regionala kartan (bilaga III) och överenskommelsen för fred i Bosnien-Hercegovina (bilaga IV);

2. *Välkomnar* det faktum att denna plan nu till fullo har accepterats av två av de bosniska parterna;

3. *Uttrycker* sin allvarliga oro över den bosnisk-serbiska partens vägran hittills att acceptera överenskommelsen om interimistiska arrangemang och den provisoriska regionala kartan, och *manar* parten att till fullo acceptera fredsplanen;

4. *Kräver* att alla parter och andra berörda fortsätter att iakttä eld upphör och avhålla sig från vidare fientligheter;

5. *Kräver* full respekt för Förenta nationernas fredsbevarande styrkas (UNPROFOR) och internationella humanitära organs rätt till fritt och obehindrat tillträde till alla områden i republiken Bosnien-Hercegovina, och att alla parter, i synnerhet den bosnisk-serbiska parten och andra berörda, till fullo samarbetar med dem och vidtar alla nödvändiga åtgärder för att garantera säkerheten för deras personal;

6. *Fördömer åter igen* alla överträdelser mot internationell humanitär lag, inklusive i synnerhet bruket av "etnisk rensning" och den massiva, organiserade och systematiska kvarhållandet och våldtagandet av kvinnor, och *bekräftar åter* att de som begår eller har begått eller beordrar eller har beordrat förövandet av sådana gärningar kommer att göras individuellt ansvariga vad beträffar sådana gärningar;

7. *Bekräftar åter* sitt stöd för principerna att alla uttalanden och åtaganden som gjorts under tvång, särskilt de som hänför sig till jord och egendom, är helt ogiltiga och att alla tvångsförflyttade personer har rätt att på fredlig väg återvända till sina tidigare hem och skall bli hjälpta att göra så;

8. *Förklarar* sin beredvillighet att vidta alla nödvändiga åtgärder för att bistå parterna i ett effektivt genomförande av fredsplanen så snart den väl har godkänts till fullo av alla parter, och *anmodar* generalsekretären att till rådet vid tidigast möjliga tidpunkt, och om möjligt inte senare än nio dagar efter antagandet av denna resolution, avge en rapport som innehåller en redovisning för det förberedande arbetet för genomförande av förslagen som åberopas i paragraf 28 i generalsekretärens rapport den 26 mars 1993 (S/25479) och detaljerade förslag för genomförandet av fredsplanen, inklusive arrangemangen för en effektiv internationell kontroll av tunga vapen, baserad *bland annat* på konsultationer med medlemsstaterna, vilka handlar nationellt eller genom regionala organisationer eller arrangemang;

9. *Uppmuntrar* medlemsstaterna, som handlar nationellt eller genom regionala organisationer eller arrangemang, att verkningsfullt samarbeta med generalsekretären i hans ansträngningar att bistå parterna i genomförandet av fredsplanen i överensstämmelse med paragraf 8 ovan;

Som är beslutet att förstärka realiserandet av de åtgärder som ålagts genom dess tidigare relevanta resolutioner,

Som handlar med stöd av kapitel VII i förenta nationernas stadga,

10. *Beslutar* att bestämmelserna som läggs fram i paragraf 12-30 nedan skall, i den mån de skapar förpliktelser utöver de som skapats av de tidigare relevanta resolutionerna, träda i kraft nio dagar efter dagen för antagandet av denna resolution såvida inte generalsekretären har rapporterat till Rådet att den bosnisk-serbiska parten har förenat sig med de andra parterna i undertecknandet av fredsplanen och i genomförandet av den och att de bosniska serberna har upphört med sina militära attacker;

11. *Beslutar vidare* att om, vid någon tidpunkt efter det generalsekretären avgett sin ovannämnda rapport, generalsekretären rapporterar till Rådet att de bosniska serberna har återupptagit sina militära attacker och underlåtit att rätta sig efter fredsplanen skall bestämmelserna som läggs fram i paragraf 12-30 nedan träda i kraft omedelbart;

12. *Beslutar* att import till, export från och transitering genom Förenta nationernas skyddade områden i republiken Kroatien och de områden i republiken Bosnien-Hercegovina under kontroll av bosnisk-serbiska styrkor, med undantag för väsentligen humanitära förnödenheter inklusive medicinska förnödenheter och livsmedel som distribueras av internationella organ, skall tillåtas endast med vederbörligt tillstånd av regeringen i republiken Kroatien eller regeringen i republiken Bosnien-Hercegovina respektive;

13. *Beslutar* att alla stater, vid genomförandet av de åtgärder som åläggs av resolutionerna 757 (1992), 760 (1992), 787 (1992) och denna resolution, skall vidta åtgärder för att förhindra avledande till Förbundsrepubliken Jugoslavien (Serbien-Montenegro) av varor som sägs vara destinerade till andra platser, i synnerhet Förenta nationernas skyddade områden i republiken Kroatien och de områden i republiken Bosnien-Hercegovina under kontroll av bosnisk-serbiska styrkor;

14. *Kräver* att alla parter och andra berörda till fullo samarbetar med UNPROFOR i utförandet av dess immigration- och tullkontrollfunktioner som härleds från resolution 769 (1992);

15. *Beslutar* att transiteringar av varor genom Förbundsrepubliken Jugoslavien (Serbien-Montenegro) på Donau skall tillåtas endast om de är speciellt godkända av kommittén upprättad genom resolution 724 (1991) och att varje sålunda godkänt fartyg måste vara föremål för effektiv övervakning medan det passerar längs Donau mellan Vidin/Calafat och Mohacs;

16. *Bekräftar* att inga fartyg a) registrerade i Förbundsrepubliken Jugoslavien (Serbien-Montenegro) eller b) i vilka en majoritet eller kontrollerande intresse hålls av fysiska eller juridiska personer i eller som drivs från Förbundsrepubliken Jugoslavien (Serbien-Montenegro) eller c) misstänkta för att ha överträtt eller övertråda resolution 713

(1991), 757 (1992), 787 (1992) eller denna resolution skall tillåtas passera genom installationer, inklusive flodslussar eller kanaler inom medlemsstaternas territorium, och *manar* strandstaterna att tillförsäkra att det är sörjt för fullgod övervakning av all cabotage trafik som innefattar punkter belägna mellan Vidin/Calafat och Mohacs;

17. *Bekräftar åter* strandstaternas skyldighet att vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att sjöfart på Donau är i överensstämmelse med resolutionerna 713 (1991), 757 (1992), 787 (1992) och denna resolution, inklusive varje åtgärd enligt säkerhetsrådets befogenhet att stoppa och på annat sätt kontrollera all sjöfart för att inspektera och verifiera last och destinationer, att säkerställa effektiv övervakning och tillförsäkra strikt uppfyllande av relevanta resolutioner, och *upprepar på nytt* sin begäran i resolution 787 (1992) till alla stater, inklusive stater som inte är strandstater, att sörja för, genom att handla nationellt eller genom regionala organisationer eller arrangemang, sådant bistånd som kan begäras av strandstaterna, oaktat restriktioner på navigation som finns i internationella överenskommelser som är tillämpliga på Donau;

18. *Anmodar* kommittén upprättad genom resolution 724 (1991) att göra periodiska rapporter till säkerhetsrådet om information som avgetts till kommittén avseende påstådda överträdelser av relevanta resolutioner med identifiering där det är möjligt av personer och företag, inklusive fartyg, som rapporterats vara inblandade i sådana överträdelser;

19. *Påminner* staterna om vikten av strikt upprätthållande av åtgärder ålagda enligt kapitel VII i stadgan, och *manar* dem att vidta rättsliga åtgärder mot personer och företag som överträder de åtgärder som ålagts genom resolutionerna 713 (1991), 757 (1992), 787 (1992) och denna resolution och ådöma lämpliga påföljder;

20. *Välkomnar* den internationella Sanctions Assistance Missions roll i stödet för genomförandet av åtgärderna ålagda genom resolutionerna 713 (1991), 757 (1992), 787 (1992) och denna resolution och Europeiska säkerhetskonferensens utseende av sanktionskoordinator och *inbjuder* sanktionskoordinatören och Sanctions Assistance Missions att arbeta i nära samarbete med kommittén upprättad genom resolution 724 (1991);

21. *Beslutar* att stater hos vilka det finns tillgångar, inklusive tillgångar som erhållits från egendom, a) tillhörig Förbundsrepubliken Jugoslaviens (Serbien-Montenegro) myndigheter, eller b) tillhörig kommersiella, industriella företag eller statliga affärsdrivande verk i Förbundsrepubliken Jugoslavien (Serbien-Montenegro), eller c) direkt eller indirekt kontrollerad av sådana myndigheter eller företag eller av företag, oavsett var de är lokaliserade, ägda eller kontrollerade av sådana myndigheter eller företag, skall kräva av alla fysiska eller juridiska personer inom deras territorier som innehar sådana tillgångar att frysa dem för att tillförsäkra att de inte görs tillgängliga direkt eller indirekt för eller till förmån för myndigheterna i Förbundsrepubliken Jugoslavien (Serbien-Montenegro) eller för kommersiella, industriella

företag eller statligt affärsdrivande verk i Förbundsrepubliken Jugoslavien (Serbien-Montenegro), och *manar* alla stater att rapportera till kommittén upprättad genom resolution 724 (1991) om de åtgärder som vidtagits enligt denna paragraf;

22. *Beslutar* att förbjuda transport av alla varor över landgränserna eller till eller från hamnarna i Förbundsrepubliken Jugoslavien (Serbien-Montenegro), de enda undantagen är:

a) Import av medicinska förnödenheter och livsmedel till Förbundsrepubliken Jugoslavien (Serbien-Montenegro) som föreskrivs i resolution 757 (1992), i vilket sammanhang kommittén upprättad genom resolution 724 (1991) kommer att dra upp regler för övervakning i syfte att tillförsäkra full uppfyllelse av denna och andra relevanta resolutioner;

b) Import av andra väsentligen humanitära förnödenheter till Förbundsrepubliken Jugoslavien (Serbien-Montenegro) godkända i varje särskilt fall genom en non-objection- procedur av kommittén upprättad genom resolution 724 (1991);

c) Strängt begränsade *transiteringar* genom Förbundsrepubliken Jugoslavien (Serbien-Montenegro), när dessa godkänts på undantagsbasis av kommittén upprättad genom resolution 724 (1991), förutsatt att ingenting i denna paragraf påverkar *transitering* på Donau enligt paragraf 15 ovan;

23. *Beslutar* att varje stat som angränsar till Förbundsrepubliken Jugoslavien (Serbien-Montenegro) skall förhindra passage av alla fraktfordon och rullande materiel in i eller ut ur Förbundsrepubliken Jugoslavien (Serbien-Montenegro), utom vid strängt begränsat antal gränsövergångar för väg och järnväg, vars lokaliseringar skall anmälas av varje grannstat till kommittén upprättad genom resolution 724 (1991) och godkännas av kommittén;

24. *Beslutar* att alla stater skall beslagta alla fartyg, fraktfordon, rullande materiel och flygplan inom deras territorier i vilka en majoritet eller kontrollerade intresse hålls av fysisk eller juridisk person i eller som drivs från Förbundsrepubliken Jugoslavien (Serbien-Montenegro) och att dessa fartyg, fraktfordon, rullande materiel och flygplan kan förverkas till staten genom beslut att de har överträtt resolution 713 (191), 757 (1992), 787 (1992) eller denna resolution;

25. *Beslutar* att alla stater skall under pågående förundersökning kvarhålla alla fartyg, fraktfordon, rullande materiel, flygplan och last funna inom deras territorier och misstänkta för att ha överträtt resolution 713 (1991), 757 (1992), 787 (1992) eller denna resolution, och att, vid ett fastställande att de har gjort överträdelsen, skall sådana fartyg, fraktfordon, rullande materiel och flygplan beslagtas och, när det är ändamålsenligt, får de och deras last förverkas till den kvarhållande staten;

26. *Bekräftar* att staterna får ta betalt för kostnaderna för beslagtagandet av fartyg, fraktfordon, rullande materiel och flygplan av deras ägare;

27. *Beslutar* att förbjuda tillhandahållande av tjänster, finansiella

som icke-finansiella, till någon fysisk eller juridisk person ämnat för någon affärsverksamhet som drivs i Förbundsrepubliken Jugoslavien (Serbien-Montenegro), de enda undantagen är telekommunikationer, postala tjänster och juridiska tjänster förenliga med resolution 757 (1992) och, i varje enskilt fall godkända av kommittén upprättad genom resolution 724 (1991), tjänster vars tillhandahållande kan var nödvändiga av humanitära eller andra exceptionella skäl;

28. *Beslutar* att förbjuda all kommersiell maritim trafik från att ge sig in på Förbundsrepubliken Jugoslaviens (Serbien-Montenegro) territorialvatten utom när denna i varje enskilt fall godkänts av kommittén upprättad genom resolution 724 (1991) eller i fall av *force majeure*;

29. *Bekräftat åter* befogenheten för stater som handlar enligt paragraf 12 i resolution 787 (1992) att använda sådana åtgärder som står i proportion till de speciella förhållandena som kan bli erforderliga i enlighet med säkerhetsrådets befogenhet att upprätthålla respekten för nuvarande resolution och dess andra relevanta resolutioner, inkluderat i Förbundsrepubliken Jugoslaviens (Serbien-Montenegro) territorialvatten;

30. *Bekräftat* att bestämmelserna framlagda i paragraferna 12-29 ovan, som stärker genomförandet av de åtgärder som ålagts i dess tidigare resolutioner, inte är tillämpliga på verksamhet i relation till UNPROFOR, Internationella konferensen om före detta Jugoslavien eller Europeiska gemenskapens övervakningsmission;

C

Som önskar uppnå fullt återinträde för Förbundsrepubliken Jugoslavien (Serbien-Montenegro) i den internationella gemenskapen så snart den till fullo har uppfyllt relevanta resolutioner av Rådet,

31. *Uttrycker sin beredvillighet*, efter det att alla tre bosniska parter har accepterat fredsplanen och på basis av verifierade bevis, tillhandahållna av generalsekreteraren, att den bosnisk-serbiska parten samarbetar på heder och ära i det effektiva uppfyllandet av planen, att förnyat granska alla de åtgärder i denna resolution och dess andra relevanta resolutioner i avsikt att gradvis lyfta dem;

32. *Inbjuder* alla stater att överväga vilket bidrag de kan göra för rekonstruktionen av republiken Bosnien-Hercegovina;

33. *Beslutar* att hålla sig aktivt informerad om ärendet.

Säkerhetsrådets resolution 687 (1991) den 3 april
1991

29. *Decides* that all States, including Iraq, shall take the necessary measures to ensure that no claim shall lie at the instance of the Government of Iraq, or of any person or body in Iraq, or of any person claiming through or for the benefit of any such person or body, in connection with any contract or other transaction where its performance was effected by reason of the measures taken by the Security Council in resolution 661 (1990) and related resolutions;

Inom Utrikesdepartementet verkställd översättning
av resolutionen

29. *Bestutar* att alla stater, inklusive Irak, skall vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att inga rättsanspråk görs på yrkande av Iraks regering eller någon fysisk eller juridisk person i Irak eller av någon person som gör anspråk genom eller till fördel för någon sådan fysisk eller juridisk person i samband med kontrakt eller annan transaktion vars fullgörande påverkades av åtgärder vidtagna av säkerhetsrådet i resolution 661 (1990) och relaterade resolutioner;

Förordning

om tillämpning i fråga om "Förbundsrepubliken Jugoslavien"
(Serbien-Montenegro) av lagen (1971:176) om vissa
internationella sanktioner;

Regeringen föreskriver följande.

Lagen (1971:176) om vissa internationella sanktioner skall tillämpas i fråga om "Förbundsrepubliken Jugoslavien" (Serbien-Montenegro) i följande omfattning, nämligen

1. 3-5 och 6-8 §§ med anledning av resolution nr 757 (1992) som Förenta nationernas säkerhetsråd antagit den 30 maj 1992,

2. 7 a och 7 b §§ med anledning av resolution nr 820 (1993) som Förenta nationernas säkerhetsråd antagit den 17 april 1993.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1993, då förordningen (1992:471) om tillämpning i fråga om "Förbundsrepubliken Jugoslavien" (Serbien-Montenegro) av lagen (1971:176) om vissa internationella sanktioner skall upphöra att gälla.

Förordning

om ändring i förordningen (1991:106) om tillämpning i fråga om Irak av lagen (1971:176) om vissa internationella sanktioner;

Regeringen föreskriver att förordningen (1991:106) om tillämpning i fråga om Irak av lagen (1971:176) om vissa internationella sanktioner skall ha följande lydelse.

Lagen (1971:176) om vissa internationella sanktioner skall tillämpas i fråga om Irak i följande omfattning, nämligen

1. 3-5, 6 och 7 §§ med anledning av resolution nr 661 (1990) som Förenta nationernas säkerhetsråd antagit den 6 augusti 1990,

2. 8 § med anledning av resolution nr 670 (1990) som Förenta nationernas säkerhetsråd antagit den 25 september 1990,

3. 7 c § med anledning av resolution nr 687 (1991) som Förenta nationernas säkerhetsråd antagit den 3 april 1991.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1993.

Förordning

om ändring i förordningen (1992:470) om vissa sanktioner mot "Förbundsrepubliken Jugoslavien" (Serbien-Montenegro);

Regeringen föreskriver att det i förordningen (1992:470) om vissa sanktioner mot "Förbundsrepubliken Jugoslavien" (Serbien-Montenegro) skall införas två nya paragrafer, 9 a och 9 b §§, av följande lydelse.

9 a § Penningmedel som tillhör Förbundsrepubliken Jugoslavien eller en fysisk eller juridisk person med hemvist i Förbundsrepubliken Jugoslavien eller en juridisk person som ägs av eller kontrolleras från Förbundsrepubliken Jugoslavien får inte betalas ut. Inte heller får penningmedel, fordringar, finansiella instrument eller andra liknande tillgångar som tillhör någon enligt första meningen överlätas, pantsättas eller på annat sätt förfogas över.

Penningmedel, fordringar, finansiella instrument eller andra liknande tillgångar får inte överlätas till någon som anges i första stycket.

Inte heller får uppdrag lämnas eller förmedlas för sådana åtgärder som är förbjudna enligt första och andra styckena.

9 b § Tjänster får inte i näringsverksamhet utföras i Förbundsrepubliken Jugoslavien. Inte heller får tjänster utföras i sådan verksamhet på uppdrag av en myndighet i Förbundsrepubliken Jugoslavien eller på uppdrag av en fysisk eller juridisk person med hemvist i Förbundsrepubliken Jugoslavien eller av en juridisk person som ägs av eller kontrolleras från Förbundsrepubliken Jugoslavien.

Förbuden i första stycket omfattar inte tjänster avseende telekommunikation, postbefordran eller juridiska tjänster i samband med åtgärder som är undantagna från förbuden i denna förordning eller, efter godkännande av sanktionskommittén, tjänster som kan vara nödvändiga av humanitära eller andra exceptionella skäl.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1993.

Förordning
om ändring i förordningen (1990:885) om vissa sanktioner
mot Irak;

Regeringen föreskriver att det i förordningen (1990:885) om vissa sanktioner mot Irak¹ skall införas en ny paragraf, 8 a §, av följande lydelse.

8 a § Åtgärder får inte vidtas som innebär att ett anspråk som framställts - direkt eller indirekt - av en myndighet i Irak eller av en fysisk eller juridisk person med hemvist i Irak uppfylls, om anspråket grundas på ett avtal eller en skuld- eller garantiförbindelse vars fullgörande påverkats av förbuden i 2-9 §§.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1993.

¹Senaste lydelse av förordningens rubrik 1991:107.

